

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 22 november 2019

Zorgen, we hebben ze allemaal wel eens. Grote zorgen, kleine zorgen, zorgen die je verwacht, zorgen die je niet ziet aankomen ...

Een oud verhaal

*Hoi was een ouwe joôn, een vroigezel
En paste heêl goed op, ok op z'n cente
Die stonde op de bank met hoge rente
De mense uit de buurt die wiste 't wel.*

*Boi vrouwe was ie niet zo erg in tel
Want deervoor had ie zeg maar, gien talente
Totdat ie toch een vrouwtje vond, in Drente,
Die kroop toen boi hem onder het flanel.*

*Hoi werd op slag een hêle are vent
En kreeg het mooiste toidje van z'n leven,
Hoi dééd niet aars as maar kadootjes geve,
Hoi had op slot toch ok een lieve cent?*

*Toen dat ze weg was kwam ie an de weet:
Hoi had niet héur ... maar zoi had hèm uitkleed.*

Ach, die arme jongen.

Miranda leest dit hilarische West-Friese versje van Siem de Haan voor. Eigenlijk zou Ans het voordragen. Maar zij is haar leesbril vergeten. Miranda doet het prima, maar we houden de voordracht van Ans graag tegoed. Want Ans is een nichtje van de West-Friese conferencier Kees Stet en het optreden zit in haar bloed.

Ik heb me voor vanmiddag ook een beetje zorgen gemaakt. We vragen altijd aan de zangers of ze een lievelingslied hebben. Nou, mijn maatje Meta heeft er wel een. *Adieu mijn kleine garde-officier* van Robert Stolz. Deze Oostenrijkse componist en dirigent schreef meer dan 60 operettes, filmmuziek en schlagers. Hij wordt dan ook de koning van de Weense operette genoemd.

Roos bedacht bij het maken van het programma van vandaag dat Meta en ik het lied wel samen konden zingen. Ik kreeg een link naar het lied op youtube en de tekst (https://www.youtube.com/watch?v=6UZSdCss_VU&feature=emb_err_watch_on_yt).

Dus oefenen maar.

Meta heeft er ook veel zin in en we krijgen onverwachte steun van een koortje bestaande uit An, Nel, Roos en Mirella. Loek begeleidt ons op de gitaar en Greta speelt piano. De andere zangers krijgen de kleurige sjaaltjes waarmee ze al zwaaiend het refrein meezingen. En het gaat best. Ook omdat ik het motto van de bekende Nederlandse sopraan Francis van Broekhoven goed in mijn oren heb geknoopt: Bij twijfel hard zingen!

*Op zee'ren dag trok met stafmuziek
Een jong off'cier naar de garde*

*Hij had nog illusies en stond daar zoo slank
Op zijn k pie een gouden kokarde.
Naast hem stond Moeder
Trotsch op haar zoon
En hield haar tranen bedwongen.
Schonk hem een heel oud medaillon
En ze sprak tot hare jongen:*

*Adieu, mijn kleine garde-officier,
Adieu, adieu,
En vergeet mij niet en vergeet mij niet.
Adieu, mijn kleine garde-officier
Adieu, adieu.
Zij 't geluk met jou, zij 't geluk met jou!
Sta maar recht mijn jongen
Ongedwongen.
Lach de heelen dag.
Wat immer gebeuren ook mag!
Stel maar steeds je zorgen
Uit tot morgen.
Tateteratata!
De zorg laat je anderen na!
Adieu, mijn kleine garde-officier,
Adieu, adieu,
En vergeet mij niet en vergeet mij niet.*

*Maar op zee'ren dag toen
Dat had geen mens kunnen dromen
Men stuurde alle soldaten naar huis
De wereldvree was gekomen
De ouwe garde een laatste maal
Stond aangedreven te wachten
Nu sprak de ouwe generaal
Om het leed wat te verzachten*

Refrein

*Sta maar recht m'n jongen
Ongedwongen.
Lach de heelen dag.
Wat immer gebeuren ook mag!
Stel maar steeds je zorgen
Uit tot morgen.
Tateteratata!
De zorg laat je anderen na!
Adieu, mijn kleine garde-officier,
Adieu, adieu,
En vergeet mij niet en vergeet mij niet.
Adieu, adieu
Mijn kleine garde-officier.*

Wat je ook kunt doen met je zorgen? In je plunjezak stoppen! *Pack Up Your Troubles in Your Old Kit-Bag, and Smile, Smile, Smile* is de originele naam van dit marsnummer uit de Eerste Wereldoorlog. Al marcherende zingen wij slechts één couplet. Maar er zijn er veel meer!

*Pak al je zorgen in je plunjezak
en fluit, fluit, fluit
Aan alle moeilijkheden heb je lak
fluit man en 't is uit
Waarom zou je treuren
het helpt je niet vooruit
Dus ... pak al je zorgen in je plunjezak
En fluit, fluit, fluit*

*Lach en wil elke dag weer vrolijk zijn
en fluit, fluit, fluit
Na regen komt toch heus weer zonneschijn
fluit man en 't is uit
Waarom zou je treuren
het helpt je niet vooruit
Dus ... pak al je zorgen in je plunjezak
En fluit, fluit, fluit*

*Vroeg uit de veren want de zon die licht
en pluk de dag
Hup in de kleren en geen plicht die wacht
je hebt de hele dag
Nee, niet sikkeneuren
genieten man, dat mag
Dus ... vroeg uit de veren want de zon die licht
en pluk de dag*

*Lak aan de buren, Jan en alleman
'n ander vindt er toch altijd iets anders van
trek het je niet an
Waarom marchanderen
nee, trek je eigen plan
Dus ... lak aan de buren, Jan en alleman
en trek je plan*

Meer spiritueel kun je je zorgen verlichten met het zingen van een mantra. Bijvoorbeeld het Afrikaanse lied *Yemaya Assessu* uit Nigeria. Dit lied is een ode aan Yemaya, de Godin van zeeën en oceanen. Uit de oceaan is alle leven op aarde ontstaan. Yemaya Assessu bezingt het moment dat de individuele ziel het universum bereikt of anders gezegd het moment van verlichting.

*YEMAYA ASSESSU
ASSESSU YEMAYA
YEMAYA OLODO
OLODO YEMAYA*

Maar je kunt natuurlijk ook naar een knusse kroeg gaan!

Het kleine café aan de haven

*De avondzon valt over straten en pleinen,
de gouden zon zakt in de stad
En mensen die moe in hun huizen verdwijnen,
ze hebben de dag weer gehad
De neonreclame die knipoogt langs ramen,
het motregent zachtjes op straat
De stad lijkt gestorven toch klinkt er muziek,
uit een deur die nog wijd open staat*

*Daar in dat kleine café aan de haven
Daar zijn de mensen gelijk en tevree
Daar in dat kleine café aan de haven
Daar telt je geld of wie je bent, niet meer mee*

Groet,
Marja Ruts